

לפרשת תרומה (2)

א. לא רק חוקים ומשפטים בתורה הניתנת מסיני, גם הוראות מפורטות לבניית המשכן.

ב. (א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי: (ג) וְזֹאת תְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתָּם זָהָב וְכֶסֶף וְנִחְשֵׁת: (ד) וְתִכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְעֻזִּים: (ה) וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וְעֻצֵי שִׁטִּים: (ו) שֶׁמֶן לְמָאֵר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: (ז) אֲבָנֵי שֹהַם וְאֲבָנֵי מִלֵּאִים לְאַפֵּד וְלַחֹשֶׁן: (ח) וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם: [שמות כה, 1 - 7]

ג. בסבך הפרטים המדוייקים, בין העורות והזהב, בין הנחושת והעץ, כל כך קל לאבד את המשמעות, את התכלית, את השכינה האלהית שבתוכנו.

ד. על הרצון לדייק / נתן זך

בדברים ממין זה אסור להתפס להגזמות ויש להבחין ולהזהר: המְדַבֵּר בדיני נפשות שהרי עלולים חלילה לטעות בדוחות וכבר היו, יידי המלמד, דברים מעולם. ותהי שם מחלוקת רבה כל אותו היום ולולא הסרחון הנורא שעלה במקום היו מגיעים לדיוק גמור- או למכות שהרי הרצון לדייק אנושי לא פחות מן הרצון להרג, לְאַנְסֵי, לְרוֹצְצֵי וְלֹאֲבָד מן העולם את אויבך, יריבך, שכנך שממול, את הזר החשוד, או כך סתם כל גבר, אשה וילד אשר בעולם.

ואז היתה הגזמה גדולה במנין הגְוִיֹּת: היו שמנו כמאה והיו שמנו כמאות וזה אמר ספרתי 36 נשים שרופות וחברו אמר לא צדקת, כי רק אחת-עשרה והמשגה מְכֻן הוא ופוליטי, לא יד המקרה ואם כבר פתחתי, אמר גם זה שרק שמונה נשים נשחטו, כי שתיים נורו ויש אחת מפקפקת ולא ברור אם נשחטה, נאנסה או רק שֶׁסָפָה בְּטַבּוֹר וגם בענין הילדים עוד לא נאמרה המלה האחרונה הכל מודים כי שֶׁשָׁה נצלבו ואחד עָנָה לפני שראשו רָצַץ אבל מי לידינו יתקע כי כל אלה שנעלמו ואין יודע את עֵקְבוֹתָם אמנם הִשְׁלִיכוּ כָלָם או חלקם אל הים שאם כך, כיצד נסביר את כתמי הדם?